

העורך והמייסד הראשון:
ד"ר מלכיאל זוארץ ו"ל
ממשיכי דרכו יב"א: ב. מיכאל, חנוך מרמרי,
קובי ניב, אפרים סידון
כתובת המערכת: רחוב זוארץ 1

חייל מילואים
משתחרר!

זכור!

כחלק בלתי-ניפרד מתהליך השיחורור של היחידה עליך להתייצב ביום השיחרור בשעה 11.00 מול בניין הכנסת בירושלים לצורכי הפגנה.

נביא עימנו:

1. כרזות ועליהן סיסמאות לא-מחויבות: "אנחנו פה", "לא עוד", "מיז", "ממשלת פורים", "חג שמח", "איפה ז",

2. גיטרות, אקורדיונים וכלי נגינה אחרים. — באחריות קצין המיבצעים.
3. מצבירו מרומם כיאה ליחידה. — באחריות הרס"ר.

חייל!

עם גמר ההפגנה ניתפזר איש איש לביתו בהרגשה אדירה של "אנחנו את שלנו עשינו".

זכור!

כאזרחים נאמנים נחזור כולנו אל הקאריריה, אל הפרנסה, אל הלימודים, אל המכונית, אל העבודה, אל הדיירה, אל המשכנתא — נחזור בשקט ובגאווה אל שיגרת חיינו.

אך נדע

אנו חוזרים הביתה חזקים יותר, רעיניים יותר, טהורים יותר.

אנחנו את שלנו עשינו

ועד המילחמה הבאה נמשיך ונישתוק.

להיתראות בקרוב

סא"ל משה

מפקד היחידה

מכתבים

למערכת

אני החתום מטה, איש תם וירא שמיים, מצהיר בזאת שאם מר..... שהוא אתם-יודעים-מה, יתמנה לשר ב ממשלת-ישראל, אפתח את פי ואגלה את כל מה שאני יודע.

אני החתום מטה, אדם נקי-כפיים ובר-לבב, מצהיר בזאת שלא אוכל לר-

* ציין שמו של שר כלשהו בממשלת ישראל.

(המשך בעמוד 3 טור 4)

"ZOO הארץ" מגלה:

ילדי אילת הם נפלאים!

ניר: גם אותי. גם אותי שום דבר לא מעניין.

גיורא: האמת היא, שלכולנו אין שום ספק בשום דבר. אנחנו גם לא יודעים שום דבר ולא מתעניינים ב שום דבר. באמת.

שחר: אני מוכן להתוודות שפעם אחת בחיים חשבתי, אבל תיכף קיבלתי כאב-ראש, אז הפסקתי עם זה.

שאלנו את הנוער: דן בן-אמוץ אמר לכם שאתם נכים בפוטנציה, מה דעתכם?

כולם במקהלה (ללא היסוס, ללא צל של ספק, שרים): אנחנו לא אר, איזה נוער נפלא, נוער אמין, נוער נלהב, נוער קשור, נוער עם שורשים. ואכן, יש תיקוזה לעם היהודי — כי זהו הנוער, הנוער הנפלא, שילך מחר לצה"ל, יגן על המולדת, יילחם, ייפצע, ואולי אף ייהרג למענה. אמן.

שאלתי אף שאלה. אולי פעם אחת שאלתי מה השנה.

עופר: אנחנו אין לנו שום שא לות. זה המפיקים של התוכנית שהכ ריחו אותנו לשאול שאלות.

יורם: נכון.

שחר: לי גם אין ספקות. זה גם לא מעניין אותי. הכל ברור וזה לא מעסיק אותי בכלל. אין לי שום ספי קות ולכן זה לא מעניין אותי.

בעיקבות התוכנית "מוקר" כי טלוויזיה, ולאחר שהשמעו כי "עקומי מוח נפש" וכ"נוער מובם" ירדנו אילתה לראות — האמנם כזה הוא הנוער של אילת? ולא היא!

גילינו נוער נפלא, נוער נלהב, נוער אמין, נוער קשור, נוער עם שורשים.

מספר יורם: אני בחיים שלי לא

תביעה בשבדיה נגד אורי גלר

"קריעת תחת". המישטרה חוקרת.

מתזוננת טופסקן

(מיוחד ל"ZOO הארץ"). בריגיטה טופסקן, בת 28, מאופסלה, שבדיה, מסרה אמש לעיתונאים, כי בדעתה לתבוע את אורי גלר למישפט.

מרת טופסקן טוענת, כי צפתה ב תוכנית טלוויזיה, בה הדגים מר גלר כיפוף טבעות מרחוק באמצעות טל קינזיס. בשעה שמיקד את מבטו ב טבעת שלפניו, חשה התובעת כיצד הולך פי הטבעת שלה ומתכוּפף, עד שקיבל לבסוף את צורת הסיפרה שמוגה.

מרת טופסקן הוסיפה, כי כתוצאה מכך לקתה בבריאותה וכל יציאה שלה כעת היא יציאה כפולה, או לדבריה,

סיפור הצלחה

פעם היה איש אחד שכל מה שהוא עשה הפך להצלחה משגעת. הוא המציא את המיקוד, החדיר אותו לתודעת הציבור בעזרת מאות-אלפי לירות והדואר התחיל לעבוד כמו משוגע. הוא גילה את הניקוד, הפך מאות נחיים עבריינים לנהגים מנוקדים, ומאז פועלת שיטת-הניקוד באין מפריע ובאין רואה.

הוא ייסד את השבתון, והעלה את ה מוראל של הולנד בצורה משמעותית נו כה גלי ההזדהות ששטפו את הסוכנויות להשכרת מכוניות.

הוא היה הראשון שחשב על רכבת תחתית, על רכבל-עילי, על קרונוע-מש תנע, על שפחנוק-מתבצק ועל מוניטרון משתפץ.

הוא ייסד את סירות הבטיחות, ה חנייה, הדרכים, והפך את התפוז-המיקנו למציאות של יוסי-יום.

הוא הוציא ספר-טלמונים באיחור של שנה ובכל-זאת הספר נראה כמו חדש. הוא בהחלט שינע מכולות.

אז פלא שמינו אותו לשר-הפירסומת והמדע-הדימויני?

ועידת ההסתדרות

סיכום

- 10.00 — סיומקה מגדוד העבודה דיבר על ערכים
- 12.00 — זיאמה מראשוני רמת רחל ביכה אובדן דרכים
- 14.00 — חיים מסוללי כביש צמח תהה "לאן אנו הולכים?"

— הפסקה —

- 16.00 — ברל מ, פועלי ציון-שמאל אמר "היתה תקופה"
- 18.00 — יוסקיה מ, פועלי ציון-ימין קרא בקול "חוצפה!"
- 20.00 — וסלאח מ, פועלי ניקיון-מרכז שטף את הריצפה טיאטא את הבמה ואסף את הכוסות

— התיקוה —

